

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 251/2026-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Michalom Murinom, Chlebnice 190, proti postupu Okresného súdu Námestovo v konaní sp. zn. 4T/9/2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 1. apríla 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom okresného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ požaduje, aby ústavný súd prikázal konať okresnému súdu bez zbytočných prietáhov, ustanoviť znalca, zabezpečiť vykonanie znaleckého dokazovania, nariadiť a vykonať hlavné pojednávanie. Ďalej požaduje priznanie finančného zadosťučinenia a náhrady trov konania pred ústavným súdom.

2. Proti sťažovateľovi je vedené trestné konanie pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky založený na skutku z 28. mája 2020, keď mal riadiť motorové vozidlo pod vplyvom omamných látok. Vo veci bola podaná obžaloba 24. januára 2025. Prvé pojednávanie sa uskutočnilo 29. apríla 2025 (v neprítomnosti sťažovateľa). Na ďalšom pojednávaní, ktoré sa konalo 19. júna 2025, bol ako dôkaz vyžiadaný výsluch znalca, čo viedlo k odročeniu na september 2025. Dňa 16. septembra 2025 bol na pojednávaní vypočutý znalec prof. MUDr. František Novomeský prostredníctvom videokonferencie. Ďalšie dokazovanie bolo vykonané na pojednávaní 11. novembra 2025 a 19. septembra 2025, ktorého sa však nezúčastnila predvolaná znalkyňa MUDr. Krajňáková. Následne súd zistil, že táto znalkyňa bola medzičasom vyradená zo zoznamu znalcov, preto súd odročil pojednávanie na neurčito a zároveň rozhodol o potrebe pribratia nového znalca s uložením

lehoty obhajobe na predloženie otázok. Obhajoba doručila súdu otázky pre znalca 18. februára 2026 a od tohto času súd nekoná.

3. Podľa sťažovateľa súd porušuje jeho práva tým, že odročil pojednávanie na neurčito bez toho, aby vo veci ďalej postupoval. Uvádza, že je vystavený dlhodobému trestnému procesu, pričom vec nepatrí medzi skutkovo ani právne zložité prípady.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Ústavný súd v prvom rade poukazuje na princíp subsidiarity, na ktorom je založená jeho právomoc rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy. Zmysel a účel subsidiárneho postavenia ústavného súdu pri ochrane základných práv a slobôd spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale je úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Právomoc ústavného súdu predstavuje v tomto kontexte *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ku ktorého uplatneniu dôjde až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Iba za predpokladu, že sťažovateľ vyčerpal všetky jemu dostupné právne prostriedky súdnej a inej právnej ochrany svojho základného práva alebo slobody a pri ich uplatnení nie je úspešný, môže sa uchádzať o ochranu tohto základného práva alebo slobody sťažnosťou podanou ústavnému súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (m. m. III. ÚS 703/2017, II. ÚS 606/2025).

6. Trestný poriadok v § 55 ods. 3 zakotvuje inštitút sťažnosti pre nečinnosť, ktorou sa ktorákoľvek zo strán trestného konania môže domáhať, aby nadriadený súd určil primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu, a to v situácii, ak je dôvodný predpoklad, že došlo k prieťahom v príprave prejednávania veci súdom, v určení termínu konania a rozhodnutia alebo k prieťahom vo vyhotovovaní súdneho rozhodnutia. Uvedenú sťažnosť na prieťahy je potrebné podľa judikatúry ústavného súdu považovať za účinný prostriedok nápravy, prostredníctvom ktorého sa sťažovateľ mohol účinne domáhať ochrany svojich práv, ktorých porušenie namietal, pred nadriadeným súdom (porovnaj napr. I. ÚS 337/06, I. ÚS 168/2015, I. ÚS 518/2024).

7. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti ani netvrdil a ani nepreukázal, že by sťažnosť pre nečinnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku pred podaním ústavnej sťažnosti podal. Ústavná sťažnosť zároveň neobsahuje argumentáciu v zmysle § 132 ods. 3 zákona o ústavnom súde, t. j. že sťažovateľ nevyužil tento dostupný právny prostriedok nápravy z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

8. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. apríla 2026

Peter Molnár
predseda senátu